

riku, kõikidel suud lahti lausdes ja passudes, agga laulmist eggas pallumist ma'y kuulnud; ilmaliku kõnet ja juttu olli allati kuulda. Õppetaja tulli fantsli peale ja hakkas jutlust piddama; mo silma ees teggid kõik, nagu kuleksid sure hõlega, agga mo föriva ees nende tühjad mötted ei lõppenud lobbisemast. Üks naesterahwas, läed ristiis ja silmad fantsli pole pöördud, hüdis omma möttega valjuste: „Lunukse Krööt on ikka wania fassipea! näh, ni hilja vast tulleb firriku, ja õppetab lapsi seddasamma rummalust! — Jummal tännatud, sedda minna füll ei te!” Sedda ülles ühhe naese kohta, kes omma kahhe tütreaga olli hiljaks visibimud ja nüüd rahiva wahhesti waevast eddasi sai. Need, kelle jurest ta mõda läks, hiiuidsid omma möttess siit ja sealt: teine kiti et parrem hilja tulla, kui firriskus käimata jäda; teine laitis sedda nöu; kolmas pilkas, et naese türed liig uhkesti ehhitatud; neljas liisiss omma möttess: „ei tea kas ta mo kanga walmis fuddunud?” — Naene isse leidis wimaks tütardega kohta ja kummardas nüüd iissa meie palvet luggema. Aga sellamal ajal temma mötted küssendasid väga ühhe nore naese pärast, kes temma ees seis: „olle ma albimat ellukast näinud, kui Timbraja Anne! ikka teppib ennast ette, et peaks temma illu ja rikkust nähtama! agga misest näitad? — Ladduw tühhi illu ja üllekoh-

tune rikkus! ei sa silma fest önne eggas Mart!” — Sel ajal olli ka temma Jõsameie loetud, ta ülles Almen ja töphis ülles. — Parremat kät seina äres seisissi wanna mees, se watas teise pole ja temma mötted kõnnelesid nönda: „Ei tea, kust Tulerveski Küstu sedda rahha wëtmud, naeole pühhadeks kõiksgu riet osta? kõrtis kääb ka õige saggedaste, agga ei maksa kellelegi wölgü! ota keer, ei ma need 5 rubla sulle ei kungi!” — Wanna eidekenne istus fantsli al murkas, se kõnneles ennesed ja minnu kuuldes nönda: „Karel on ikka hea laps olnud, agga kust saaksin temmale naese? istun sünjo tundi kaks ja arwan, agga ei leia! füll en farri tüdrukuid ümberringi, agga kõik kõlvatumad!” — Nönda olli rahiva mötlemiste kõne; fest tulli ni suni kärrin, et jutlusfest ei olnud sõma kuulda. Eßjotsa olli siiski veel parrem, pärast tagga pahhem, fest et mittu, kes eßite süddanest tähhelje pannid, pärast ka hakkasid tühja mötlema. Siis arvati ülles, palju rahha taaskus, seal peti arvu kuida wanna hobbune saaks norema västa ürrawahhetatud, ebt millal heina tööd tulleks kätte wötta. Teises kohas jälle üks mees tulletas mele, kuida ta omma föbraga kõnnelemid. Mitme tüdruki mötted püüdsid siit ja sealt, et poissid neid hästi tähhelje panneksid! üks kinnitas ennesed ees: „eks Peter lubband mind wötta!” teine